

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7440/2023
31.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Мирјане Андријашевић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., чији је пуномоћник Ана Јовановић, адвокат из ..., против тужене ББ из села ..., чији је пуномоћник Александар Јовановић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2901/22 од 22.09.2022. године, у седници већа одржаној дана 31.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2901/22 од 22.09.2022. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 23560/2021 од 14.04.2022. године, ставом првом изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено да је тужилац на основу одржаја постао власник непокретности, ближе наведених тим ставом изреке, што је тужена дужна да призна, а што ако не учини та пресуда ће послужити тужиоцу као правни основ за упис права својине у земљишним и другим јавним књигама. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 108.800,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате, а одбијен је захтев за исплату законске затезне камате на досуђене трошкове поступка од пресуђења до извршности.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2901/22 од 22.09.2022. године, одбијена је жалба тужене и првостепена пресуда потврђена у ставу првом и обавезујућем делу става другог изреке. Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешно и непотупно утврђеног чињеничног стања и битне повреде одредаба парничног поступка.

Тужилац је дао одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...10/23), Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења поднета је дана 15.03.2016. године, а вредност предмета спора је 10.000 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе представља 81,04 евра (1 евро=123,3834 динара).

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору који се односи на утврђење права својине, у коме вредност предмета спора означена у тужби не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Тужиоцу не припада право на накнаду трошкова ревизијског поступка, јер састав одговора на ревизију није била нужна радња за одлучивање у ревизијском поступку, због чега је применом члана 165. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић